ŞAKA

LİMONUN TANESİ BİR LİRAYA SATILIYORMUŞ!..

— Bizde meyvalar bir tiyatro mevzuuna benzer...

— Ne münasebet!...

— Öyle ya!.. Üzümün hali komedi, limonun hali facia, armudunki dram, şeftali melodram!..

20 Mayıs

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

Genç kadın (Hırsıza) — Bu tabanca ile nasıl ateş edildiğini bana göster... Yoksa şimdi ateş ediyorum ha!.. Karışmam!...

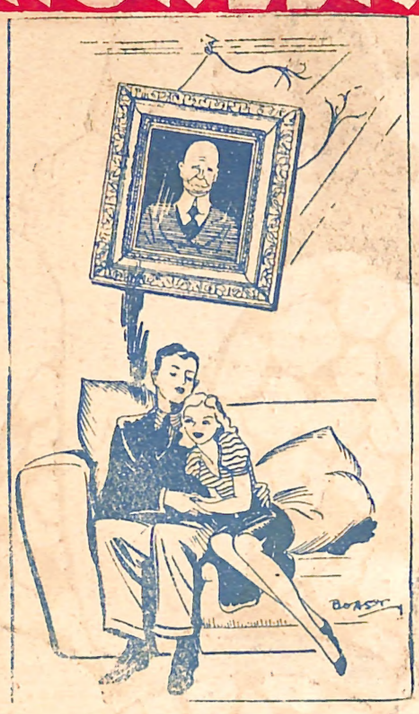

YENİ EVLİLER..

Yeni damat — Güzelim, işte bu mini mini apartımanımızda baban artık bizi hiç bir suretle rahatsız edemez!..

Otomobil sahibi (Çarptığı adama) — Vay, vay, vay... Bu ne mükemmel tesadüf sevgili dostum Patkinson!.. Şükür görüştüğümüze... Sizi altı aydanberi hiç bir yerde göremiyordum...

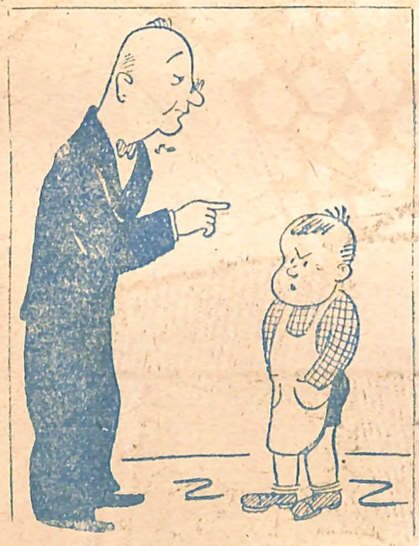

BU YAŞTA BU ZEKÂ!..

— Âdem ile Havva Cennetten ne zaman koğulmuşlardı?..

— Sonbaharda!..

— Nereden biliyorsun?..

— Bunu bilmiyecek ne var, elmalar sonbaharda olurlar.

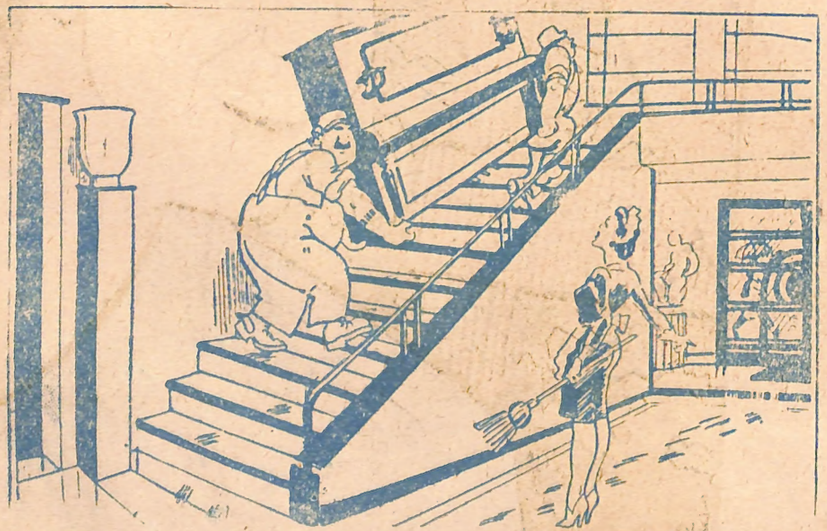

Hizmetçi — Aman Yarabbi, şu hale bakınız hele... Hemen geri dönünüz ve ayaklarınızı kapının önündeki paspasa siliniz...

Bu sahifedeki karikatürler en son gelen Amerikan mecmualarından iktibas olunmuştur.

Sene: 4, Cilt: 8, No. 201

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:

İstanbul: Ankara Caddesinde No. 71
İkinci kat, hususî daire

Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 5 Eylûl 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

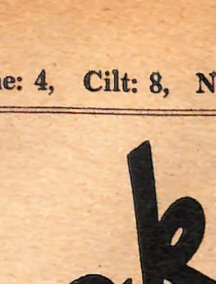

ŞAKADAN FELSEFELER

● Koşmak kâfi değildir, vaktinde hareket etmek gerektir.

● Küçük hediyelerden kaçmak istiyen insanlar, büyük hediyeler vadederler.

● Eski aşklar, kuru kütükler gibi kolay alev alırlar.

● İnsanın en az tanıdığı kadın, sevdiği kadındır.

● Aşk izdivacı; züğürt erkeğe tatlı geceler, fakat acı günler yaşatır..

● Kadınlar iki sebeple ağlarlar: Ya kendilerini, ya başkalarını aldatmak için!..

● Her gün pencerede oturan kadın, yol kenarındaki üzüm salkımı gibidir. Biri koparmazsa öbürü mutlak eller...

● En çok sevdiğimiz hayatımızı, ancak hastalandığımız zaman düşünürüz.

RAMAZAN GEZİNTİLERİNDE:

Anne — Dur, şu fakire birkaç kuruş sadaka vereyim!..

Kız — Aman anne, onun neresi fakir.. Daha demin oruç yiyordu!..

BAZI TÜCCARLARA GELEN İTHALÂT EŞYASI BİR SAAT İÇİNDE SATILIP (!) BİTİYORMUŞ — Gazetelerden

Polis — Ne o, böyle sabah sabah dükkânın önünde kimi bekliyorsun?..

Müşteri — İthalât eşyası gelmiş de, kaybolmadan alayım diye bekliyorum!..

HAFTANIN ŞAKASI

Bir Küçücük Fıçıcık!..

GAZETENİN birinci sahifesinde en büyük, en kalantor muharebe havadislerinin hemen yanı başında bir facia haberi!..

Ne faciası acaba?.. Avrupa faciası?.. Çin - Japon faciası?.. İtalya faciası?. Pasifik faciası mı?..

Hayır, bunlardan hiçbiri değil. Gazetenin birinci sahifesinde bahsedilen facia şudur: Limon faciası!..

Bundan sonraki satırlar 1 liraya satılan bir limonun dramatik hikâyesini anlatıyor...

Fakat bu asrî piyasa faciasında tek rolü olan şey limondan ibaret değildir.

Melodramda rolleri olan başka aktörler de vardır: Sadeyağlar, zeytinyağlar, koyun etleri vesaire..

12 tüccarı adalet kürsüsünün karşısına getiren ve artık bir Millî Korunma mevzuu olan «limon faciası» Şekspirin facialarını bile gölgede bırakacak derecede akıllıca ve kurnazca düşünülmüştür.

Mahkeme derinleştikçe limon faciası perde perde açılıyor. Ve içinden yeni safhalar çıkıyor.. Bir mini mini limonun içine o kadar büyük ticaret dalaverelerini nasıl da sıkıştırmışlar?..

Tevekkeli «bir küçücük fıçıcık, içi dolu turşucuk!.» demeyişler... Vakıa pek küçücük bir fıçıcık ama, içi dalavere dolu imiş!..

●

BİR RÜYA..

HAYIRDIR inşallah. Tuhaf bir rüya gördüm: Her sene ağustosun son günlerinde yapılan İstanbul festivali varmış!.. 936 da olduğu gibi, tekmil Balkanlardan gelen gençler Büyükadada toplanmışlar.

Yürük Alide, Yunanlı genç kızların kolunda Bulgar delikanlıları, Macar kadınları ile, Yugoslavya gençleri avuç avuca ve ortalarına Romen güzellerini almışlar hora tepiyorlar, zıp zıp sıçrıyorlar. Renkli kabarık etekler havalanıyor, külâhlar neşe ile havaya fırlatılıyor!..

Ve dans öpüşmelerle bitiyor !.. Tatlı rüya!..

Uyanınca düşündüm ki vaktile bu rüyalar hakikatti. Ve ben Büyükadada bunu aynen, uyanıkken, gözlerim açıkken görmüştüm..

Hattâ başka bir Balkan toplantısında da Bulgar azaları ile Romen, Yugoslav azalarının canciğer bir halde kar topu oynadıklarına da şahit olmuştum!..

Bugün yine Balkanlıların, İstanbulda toplanma meseleleri konuşuluyor.

Acaba eski rüyaların hakikat olacağı zamanlar geldi mi?.

●

PATLICAN!..

GAZETECİNİN ara sıra şöyle bağırdığını işitiyoruz:

— Bu sabahki yangını yazıyor!..

Ve yanımdan hızla bir otomobil geçiyor. İtfaiye müdürünün kırmızı otomobili. İçinde oturan itfaiye direktörüne bakıyorum. Eski dostum bayağı zayıflamış!. Onu bu hale getiren tek şey, zerzevatçı dükkânlarının önündeki küçük patlıcan tepecikleridir. Patlıcan kendisine dokunuyor mu?.. Hayır...

Fakat patlıcan çıktığı günden itibaren bizim itfaiye müdürü zayıflamağa başlar. Kilo kaybeder. Zira İstanbulun yangın haritasını çizmek lâzım gelirse bir patlıcan resmi yapmak kâfidir.

Ve şehrimizde patlıcanın çıkıp çıkmadığını büyük bir heyecanla tetkik eden iki insan vardır:

1 — İtfaiye müdürü, 2 — Sigorta şirketi direktörü!..

Lâkin bu sene, diğer yıllara nazaran bu mevsimde yangınların az olduğunu görüyoruz.

Zira patlıcan fiyatları o kadar yüksek ki!.. Alıp da yangın çıkarmak kimin haddine düşmüş?..

●

MAZERET!..

YUKARIDAKİ fıkrayı bitirdikten sonra hoşsohbet bir dostum şu hikâyeyi anlattı:

— İtfaiye âmirlerinden biri nişanlanır. Kız tarafı nikâhın çabuk yapılması için ısrar eder. İtfaiye âmiri şu cevabı verir:

— Şimdi burnumu kaşıyacak vaktim yok... Hele şu patlıcan mevsimi bir geçsin!..

Gördünüz mü mazereti?..

Doğru ama...

●

TARİHÎ ESER!..

ŞEHRİMİZDE açılacak bir kitap sarayı için eserleri tetkik eden bir dostum kalın bir cildi göstererek:

— 19 uncu asra ait bir roman!.. dedi.

Sordum:

— Üslûbundan mı belli?..

— Hayır... Eserin içindeki dilenci dilenirken sadece 10 para istiyor... Ve romanın kahramanı kunduralarını 1 kuruşa boyatıyor... Tarihî eser!..

Şakacı

Berberlikten yetişme garson — Pardon pasam, saç mi, sakal mi?..

Kaybolan Şaheserler

= Haftanın Komedisi =

Tanrı hepimize bağışlasın ve zihinlerine açıklık versin ama âlimlerimize - hayırdır inşallah - son günlerde dehşetli bir dalgınlık geldi. Meselâ bazıları uzun uzun çalışıyorlar, tetkikler yapıyorlar, yazıyorlar, çiziyorlar, ilmî eserler hazırlıyorlar.

Lâkin günün birinde, daha kitapları çıkmadan, o güzelim ilim eserlerinin bütün müsveddelerini - cüz kesesini sokakta düşüren mektep çocukları gibi - kaybediyorlar..

İki ay önce bir profesörümüz, Kadıköy vapurunda eserinin bütün müsveddelerini uçurmuştu.

Geçen ay da yine bir âlimimiz Ada vapurunda henüz neşredilmemiş bir eserini çaldırdı.

Halbuki bu kabil eser, hikâye, roman ve saire aşıracak kimseler, eskiden onların neşredilmesini beklerlerdi.

Ne ise, bu haftaki Cümhuriyet gazetesinin ilânları arasında yine tanınmış bir ilim adamımızın müsveddelerini Şehzadebaşında kaybettiğini de okuduk.

«Kayıp ilânları» arasında bir orijinalite. Kayıp pırlanta yüzük, kayıp kıymetli köpeğin yanında kayıp ilim eseri!..

Bu ilânlarda ayrıca da eserin mahiyeti, mevzuu, evsafı hakkında uzun uzun izahat verilmektedir.

Tabiî edebiyat âlemimiz de bir müddet geçince ilim dünyasındaki bu dâhiyane dalgınlığa özenecektir.

Günün birinde Filit, Hormobin, ihtikâr kararı ilânları arasında kalın çerçeveler, oklar içinde meselâ şunları okuyacağız:

KAYIP ŞAHESER

San'at kıymeti, tek başına bütün bir Fransız ve Rönesans edebiyatına muadil olan 32 sahifelik en son şaheserimi, hayranlarımla konuşmakta iken tramvayda düşürdüm. Esasen böyle bir san'at âbidesinin tek satırını değil de tek kelimesini yaratmak insan kudretinin tamamile üstünde bir artistik kreasyon olduğundan dolayı hiç kimse büyük şaheseri benimseyemez. Binaenaleyh kimsenin işine yarayamıyacak olan bu muhteşem şaheseri her kim buldu ise saniye fevt etmeden bana getirmesini kendi hesabıma değil; Türk edebiyatı, dolayısile dünya edebiyatı namına rica ederim.

Eseri bulup kapalı «Büyük Doğu» mecmuasında bana getiren tarafımdan kabul edilmek şerefine nail olacak ve kendisine - ücreti alınmak şartile - imzalı bir eserimi takdim edeceğim.

Büyük şair ve eşsiz piyes muharriri
Necip Fazıl Kısakürek

Ertesi günü sütunlar arasında başka bir şaheserin kaybolduğunu bildiren şu satırlar:

Son defa yazdığım ve 40 milyon kadın okuyucu tarafından sonsuz bir sabırsızlıkla beklenen romanımı Ada vapurunda kaybettim.

Öyle zannediyorum ki, eserlerime karşı çılgınca bir merak gösteren okuyucularım başımın içinden beyaz kâğıtlara damla damla dökülen mevzuumu bir an evvel öğrenmek için hırsızlığı bile göze almışlardır.

İnsanı ölümlere kadar sürükliyen bu aşk romanımın ismi «Karpuz ağacının dalları altında bir aşk macerası» adını taşımaktadır.

Bulanlarn şu adrese göndermelerini rica ederim:

Büyükadada, Çam otelinde
Esat Mahmut Karakurt»

Bu ilânın hemen yanı başında gayet zarif bir çerçeve içinde şu sözler:

Romanya hükûmetinden nişan alan büyük şaheserim «Yakup ve Ötekiler..» ine nazire olarak yazdığım «Yusuf ve Berikiler.» adındaki ve son şaheserimi Markiz pastahanesinden, dostum İzzet Melihle çıkıp bir hususî otomobile binerken ceylân derisi, etrafı altınlı Book Keeper'imden düşürmüşüm!. Halbuki «Yakup ve Ötekiler..» nasıl Romanya hükûmetinden nişan almışsa, «Yusuf ve Berikiler..» i de nişan istemek maksadile Cenubî Amerikada Paraguay cümhuriyetine gönderecektim. Ve nişan alacağıma da emindim. Bunun, pastahaneden çıkarken uluslararası edebiyatta yükselmemi çekemiyen birtakım hain düşmanlarım tarafından edebî hüviyetime yapılmış iğrenç bir suikast olması ihtimali de vardır.

Eserimi bulanların Türk edebiyatını yetim bırakmamaları için onu hemen bana getirmelerini, başım secdede gece gündüz Ulu Rabdan niyaz ediyorum.

Dilerim Allahtan, bulup da getirmiyenin iki gözü çıksın!..

Celâlettin Ezine

Fırsat düşerse bu «kayıp şaheserler» bahsine yine döneceğim ve bu işin ticarî tarafını da anlacağım.

Hikmet Feridun ES

FRANCALA BOLLUĞUNDA...

Rontkenci — Vay yaramaz vay.. Ekmek karnelerini yutmuş, şimdi bir ay ne yiyeceksiniz?
Kadın — Oh daha iyi, biz de francala yeriz..

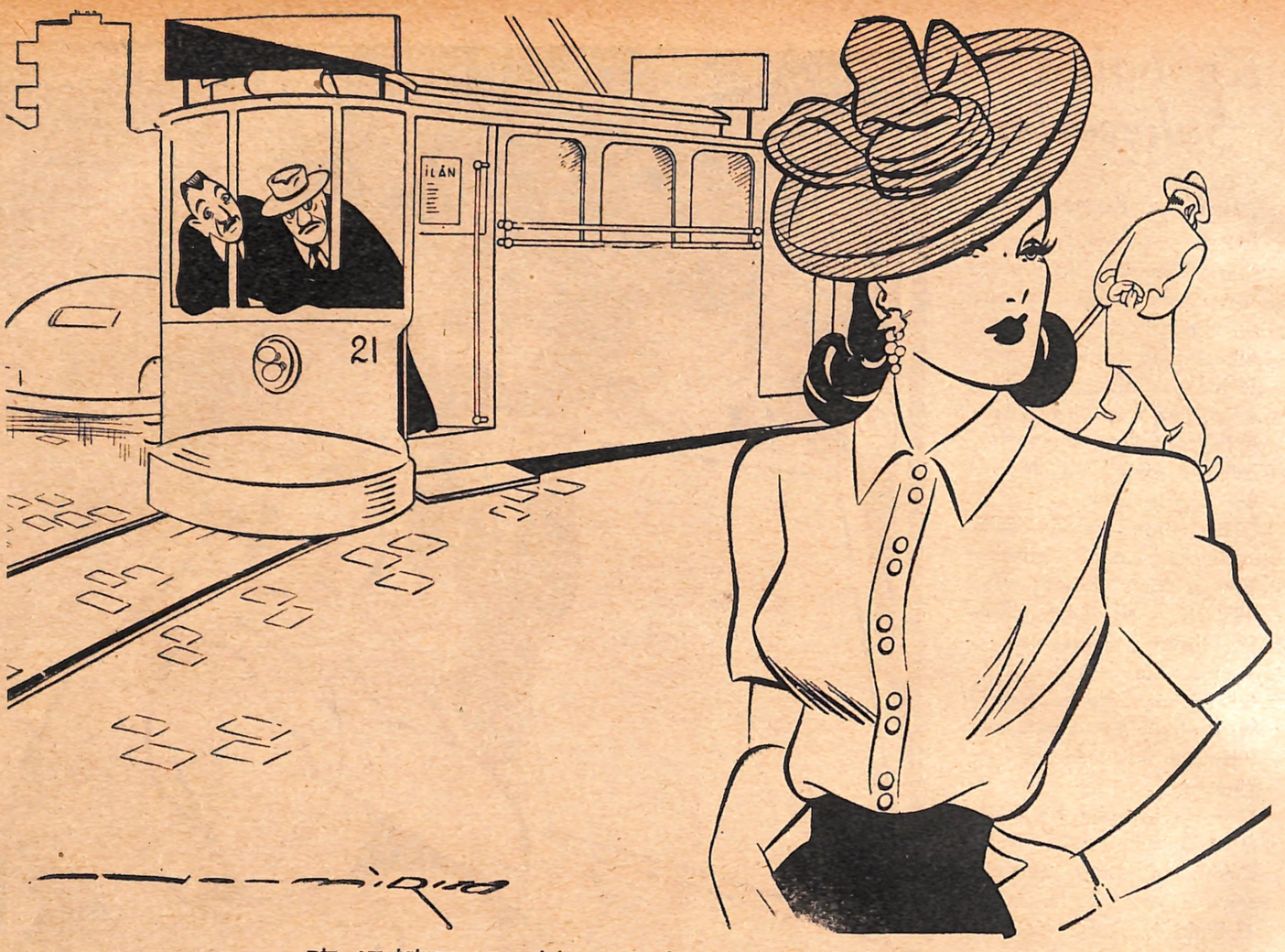

BİR AY İÇİNDE 16567 KİŞİYE BELEDİYE CEZASI VERİLDİ — Gazeteler.

— Tramvaya atlayanlardan bir çoğu da kadınlarmış!..

— Bir yanlışlık olacak azizim, kadınlar atlamazlar, atlatırlar..

Sinirime Dokunur!

Yazan:

N.R. Necdet Rüştü Efe

ÜÇÜNCÜ KISIM

Hazır yiyici tenbel,
Şimşir tarak alan kel,
Bol pudra, fazla rimel,
Çürük kayışlı tünel,
(Lira) yernie (Papel),
Ensiz göğüs ,kalın bel,
Hasise uzanan el,
Çok naza çeken güzel,
Kötü felsefe: Yangel,
Salamon, Haçik, Vangel
Yazsam da zor okunur,
Sinirime dokunur!..

★

Her nabza göre şerbet,
Her söze karşı: Evet,
Evrak arşivi sepet,
Şahit olmaya dâvet,
Ölüye çiçek, buket,
Nimeti pek az külfet,
Tramvaylarda zahmet,
Tufan, yangın, hareket,
Vurgun, cümbüş ve işret
Yazsam da zor okunur,
Sinirime dokunur!..

★

Bence çirkeften beter
Şantajla dolu eser,
İftiracı, kahbe er,
Şişko, kekeme dilber,
Kasap mahsulü sünger,
Çenesi düşük berber,
Kanla alınan zafer,
Mesirede semaver,
Morfin, kokain, eter,
Halkı soyan milyoner
Yazsam da zor okunur,
Sinirime dokunur!..

Uzun saç, iri topuz,
Yaraya ekilen tuz,
Pokerde kılefte fiş,
(Kazık)ın adı: (Ucuz),
Avrupa malı karpuz,
Serseri = Bit ve uyuz,
Yazın bulunmıyan buz,
Bıçaklı âşık = Kuduz,
Muhtekir denen domuz
Yazsam da zor okunur,
Sinirime dokunur!..

★

Her şeyi inkâr ediş:
Bola dar, dara geniş,
Pokerde kılefte fiş,
İşten kırılan kiriş,
Her duvarda bir afiş,
Nokta kebap, iri şiş,
Süs budalası ibiş,
Dostun bilediği diş,
Aç haham, sarhoş keşiş,
Ateş pahası yemiş
Yazsam da zor okunur,
Sinirime dokunur!..

★

Zorla gülüş, sahte poz,
Terkos suyundan gazoz,
Temiz (!) caddelerde toz,
Bir maaşa ıstakoz,
Papa'dan boş aforoz,
Zengin rolünde kokoz,
Bir tavuk, iki horoz,
Eskilere kavanoz,
Asrî genç kadın = çiroz
Yazsam da zor okunur,
Sinirime dokunur!..

Kazancın Yolu...

Haftanın Fantezisi

Bu sırrı kimseye açmağa niyetim yoktu doğrusu. Zira, hayatımı, istikbalimi, servetimi, arazimi ve nakit paramı, hulâsa saadetimi ve her şeyimi okuduktan sonra «adam bu da iş mi! Gayet basit!» diyeceğiniz muhakkak olan sırra, her an akla gelebilirmiş gibi görünen, fakat benim otuz beş sene düşünerek keşefedebildiğim basit bir çareye, bir ilâna borçluyum.

Hattâ, bu sermayesiz kazançta, o ilân fikri bile bana ait değil... Bana ait olan sadece harekete geçmek...

Dünya bu kadar yaş yaşamış, bu kadar devir görmüş; tarihte milletler gelmiş geçmiş, devletler kurulup batmış ve insanlar hep ayni şey için, yani karınlarını doyurmak için mücadele etmişler... Bunun için de türlü vasıtalara, çarelere baş vurmuşlar. Öyle ki, artık yeni bir çare icadına imkân ve ihtimal dahi kalmamış. Her şey tecrübe edilip muvaffakiyet derecesi denenmiş. Artık Allahın benim gibi bir âciz mahlûku için kolayca servet sahibi olmak imkânı kalır mı? Kalmaz tabiî.. Ben de zaten bu sebeple tam otuz beş sene «kolayca nasıl zengin olsam? Acaba ne yapsam, ne etsem?» diye kafa patlattım ya..

İnsanların asırlık tecrübelerinin bıraktığı neticeleri kat'iyen yabana atmayın ha... Arayan mevlâsını da bulur belâsını da derler. Doğrudur. Ben belâmı bulmadım, siz belki mevlânızı bulursunuz, gözünüzü açın yani...

Otuz beş sene düşündükten ve insanların vazettikleri türlü kazanç yollarını inceledikten sonra bunlardan en kârlısının yine hemcinslik duygularından faydalanmak olduğunu aklım kesti. Şu hakikate vardım ki, insan ne kadar okumuş, ne kadar akıllı olursa olsun yine bir bönce cephesi, zayıf tarafı oluyor. İşte rahat kazancın anahtarı..

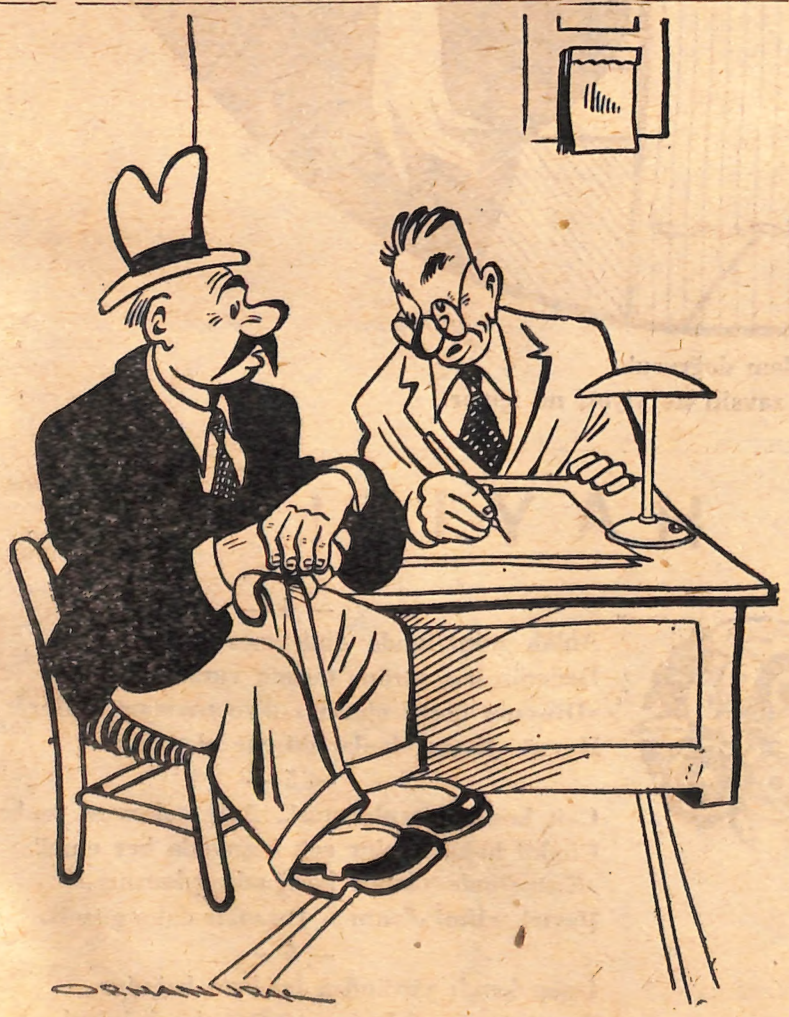

HER MEMURA ÇOCUK BAŞINA BEŞ LİRA VERİLECEKMİŞ!. Gazetelerden

— Bizim bayan eve beş lira daha varidat getirdi..
— İş mi işliyor?..
— Hayır, yeni bir çocuğumuz oldu.

— Piyasada çamaşır sodası kalmamış.. Ne yapacağız anneciğim!..
— Eyvahla rolsun.. senin de kirli çamaşırların o kadar çoktu ki...

Bir gün gazetemi okuyordum. Şöyle bir ilân gördüm:

Bulana 300 lira mükâfat!

Falanca yerde manevî kıymeti büyük bir altun saat düşürülmüştür. Bulanın falanca mahalde bay Feşmekân'a getirerek 300 lira mükâfatı alması.

Kafamda güneş ışığı gibi bir aydınlık çaktı.. Niçin olmasın? İnsanların şu manevî kıymet dedikleri şeyin maddî kıymeti nedir yani?.. Bana lâzım olansa maddî kıymet. Binaenaleyh manevî kıymeti bol bol istismar edebildim ve kimsenin malına zarar vermiyeceğim cihetle bu da bir suç teşkil etmez. Düşündüm, taşındım. Hemen gazetelere ilânı dayandım: Bulana şu kadar yüz lira mükâfat. Falan yerde bir pırlantalı bilek saati düşürülmüştür. Filâna getirilirse şu kadar mükâfat verilecektir.

Adres gösterdim Eğer biri, bir pırlantalı bilek saati bulmuşsa ne satabilir, ne atabilir. başına dert olur kalır. Böyle şeylerin eşkâli malûmdur. Bense ilânı kendim verdiğim için yine kendi verdiğim ilânı şahit tutarak benimdir diyebilirim.

İlânlar üç gün devam etti. Son meteliğime kadar yatırdım.

Üçüncü gün iki adet pırlantalı saat sökün etti. İhtiyaten temin olunan mükâfatları getirenlere verdik. Onlar rahat: Buldukları şeyi sahibine vermişler, mükâftalarını almışlar. Bana borç birkaç yüz lira verenler rahat. Çünkü paralarını süratle geri aldılar. Kulunuz da memnun. Nihayet bedeli mukabilinde saati satın almış olmuyor muyum?

Bu usulün verimliliği tahakkuk edince bir yazıhane tuttum. İşi büyüttüm. Her ay, reklâm servisim, muntazaman gazetelere «kayıp eşya» ilânı verir. Tabiî bu eşya kıymetli şeylerdir. Dolgun mükâfat vadolunur. Ve verilir de tabiî. Bizim büro maşallah tıkır tıkır işliyor. Allaha şükür o kadar da çok mal kaybeden var ki. Hem büyük ekseriyeti kadınlar teşkil ediyor. Zira kadın eşyası ilânlarına daha çok cevap geliyor.

Hulâsa, kolay para kazanmak isterseniz, siz de bu usulü kullanabilirsiniz!.. **Geveze**

— Yeni kocam melek gibi adam doğrusu!..
— Evet.. seni yaşatmak için zavallı ne yiyor, ne içiyor..

HAYIR!.. HAYIR!..

— 1 —

El hakkını çalanlar var hızile koşamaz;
Yüzü kara olanlar itibarla yaşamaz!..
Doğrulmalı yalanlar eski sözlerimizde:
Hayır!.. Atı alanlar Üsküdarı aşamaz!..

— 2 —

Şu kötürüm kervanla, uçan tren bir değil..
Ve tenbel oturanla, iş bitiren bir değil!..
Suçlu ceza çekecek.. çalışan kazanacak..
Hayır!.. Testi kıranla, şu getiren bir değil!..

— 3 —

Aşağılık sözlerin üstüne bir kalem çek:
«Yalan» a denilemez öz Türk dilinde «gerçek»..
Şikâyete hacet yok.. tâbirler değişmeli:
Hayır!.. Susan çocuğa süt hakkı verilecek!..

Yazan:

Necdet Rüştü EFE

— 4 —

Ahlâk inkılâbında dinlenmez gönül, hatır:
Dedenin boş sözüne torunu vursun satır.
«Düşenin dostu olmaz..» diye yazmam deftere:
Hayır!.. İnsan olanlar düşene el uzatır!..

— 5 —

Çok koşan, yorulurmuş!.. Asla.. olamam tenbel:
Çünkü hakikat olur çok koşmakla her emel!..
«Kısmetinde olanın kaşığında çıkarmış..»
Hayır!.. «İlmi olanın...» Bu tâbir daha güzel!..

— 6 —

İnsan kendi yüzünden felâkete boğulur..
Sonra cürüm işlenir; anadan sâf doğulur!..
Doğru sözlü yer bulur mutlak baş üzerinde;
Hayır!.. Yalan söyleyen dokuz köyden koğulur!..

SOSYETE DEDİKODULARI..

—· «Türedi» muharririnin yeni romanını okudun mu?.. Doğru ve yeni şeyler varmış içinde!..

— Ne yazık ki yeni şeyler doğru değil, doğrular da yeni değil!..

— Şu yapı bankasına gidip bir kredi açtıracağım.. bizim de bir yuvamız olsun!..
— Hacet yok, sen benim istediklerimi almazsan ben senin yuvanı yapacağım!..

— Adamcağız beş seneye mahkûm olduğunu duyunca rengi limon gibi sarardı.
— Suçu ne imiş?..
— Limon ihtikârı!..

MAKARA BUHRANINDA:
— Yahu şu adamın ağzının içine ne bakıyorsun?..
— Sorma azizim, herif makaraları koyveriyor, bir tane de bana düşer mi diye bekliyorum.

HİKÂYE:

Bir Karı Koca Kavgası

Yazan : Cemil Cahit CEM

Dört beş yıl kadar oluyor. Ankarada bulunan kız kardeşimi bir ziyaret edeyim, demiştim. Kolay kolay yola çıkamadığım için, Herekede ne zamandır yolumu gözlediğini söyliyen bir ahbaba da uğrıyayım, diye düşündüm. Ve bir taşla iki kuş vurabilmenin sevincile küçücük valizimi hazırladıktan sonra, bir sabah dokuz trenile Herekeye doğru yola çıktım.

Tanrının bildiğini kuldan ne saklamalı? Misafirseverlik dediğin bu kadar olurdu. Biçare ahbabım, benim öyle apansız geliverdiğimi görünce, keyfinden çılgına döndü. Artık civarın nesi meşhursa hepsinden birer parça bir şeyler tatmam için elinden geleni ardına komadı ve beni fevkalâde ağırladı.

O geceyi orada geçirdikten sonra ertesi günü akşam karanlığında gelen trenle dosdoğru Ankaraya yollanacaktım.

Tren vaktine kadar o gün de Herekeyi ve civarını gezerek, bir hayli eğlenceli geçirdikten sonra ahbabım ve ailesinin binbir iyi yolculuk temennisile trene bindim. Hemencecik bir de kompartıman buluverdim. Zaten o zamanlar, trenler o kadar kalabalık olmuyordu. Nitekim bulduğum kompartımanda da üç kişiydik:

Gençten, alımlı bir bayan, yine genç olgunu bir bay, bir de bendeniz...

Onlar ikisi, pencerenin iki kenarındaki karşılıklı köşeleri işgal etmişlerdi. Bana da kapının dibindeki köşe düşüyordu. Küçük valizimi açtım. Kitabımı çıkardım. Bavulu tekrar fileye yerleştirdikten sonra oturup okumaya başladım.

Bir ara dışarısı mı enteresan göründü gözüme nedir; şöyle bakışlarımı pencereye doğru kaydırayım dedim ki bir de ne göreyim?

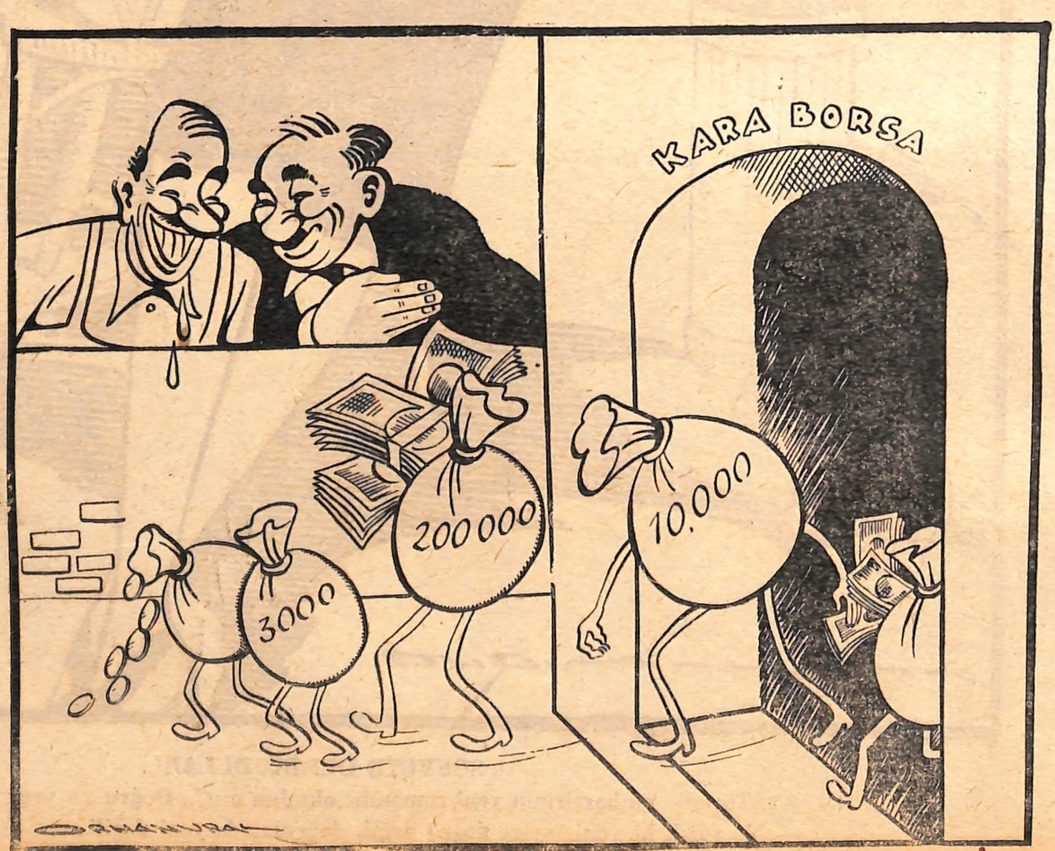

Muhtekir — Gördün mü bizim zeytin yağları, sabunları, limonları.. Uunları... bizim fabrikaya nasıl girdiler, ne halde çıkıyorlar!..

BEYOĞLUNDA TAKMA SAKALLI BİR ADAM, BİR KUYUMCU DÜKKÂNINI SOYDU. — Gazetelerden

— Sevgilim sakal bırakmağa başladı..

— Eyvah, sakın seni soymasın!.

— Korkma plâjdayız!.

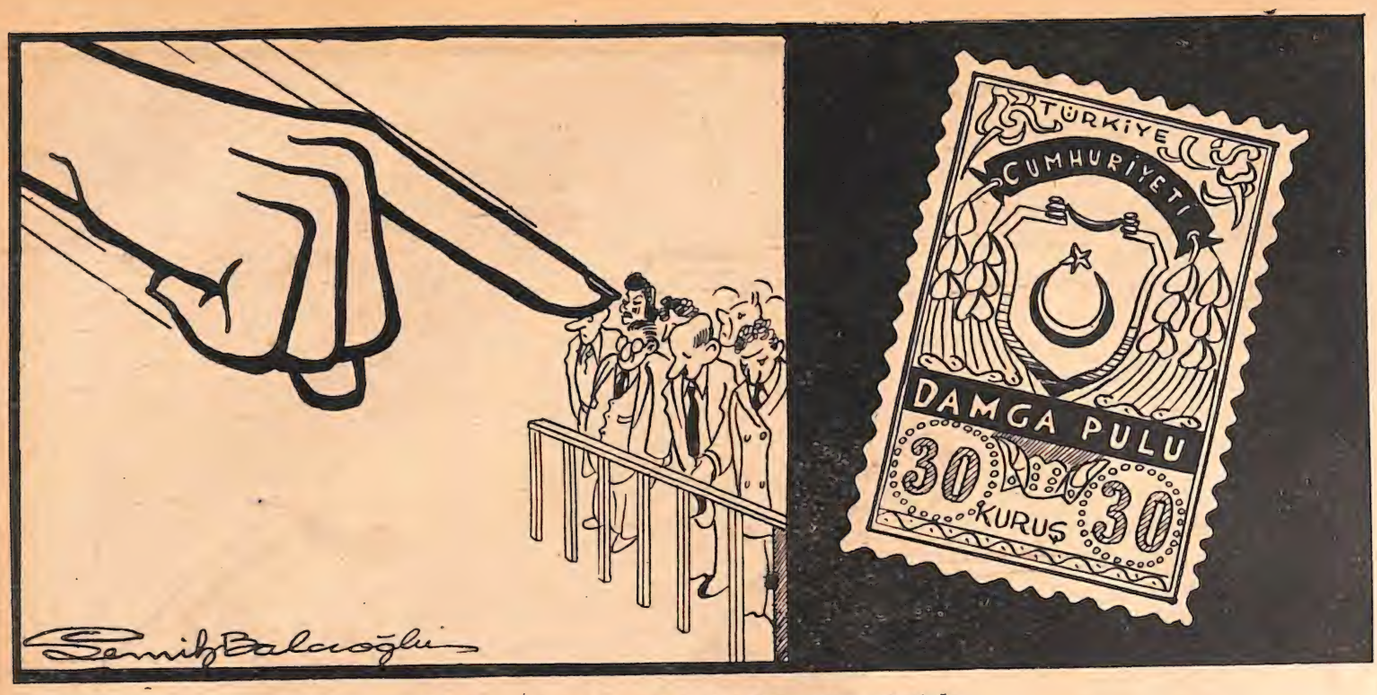

Yüz bin liralık pul sahtekârlığı münasebetiyle..
DAMGA ..... PULU!.

RADYO TAMİRCİSİ..

Biri bana cehenneme en çok yakışacak mahlûkların kimler olduğunu sorsa hiç çekinmeden «Radyo tamircileri» derdim.

Evvelki sene - bilmem hangi düşünceyle - çalıştığım yerin müdürü maaşımı arttırmak azizliğinde bulunmuştu. Bu öyle bir şeydi ki, sevincimden bir hafta hasta yatmış, ilk üç ay alacağım fazla parayı ilâçlara sarfetmeğe mecbur kalmıştım. Malî cebir ve yüksek riyaziyenin isimlerinden başka bir şey bilmediğim halde Allah vergisi olan hesabîliğimle gül gibi geçinmesini biliyordum. Zaten rahatsızlığı yüzünden eczacıya olan borçlarımı ödedikten sonra paranın fazlasıyla ne yapacağımı düşünmeğe başladım. Bu yüzden pek çok kafa yordum. Nihayet bir gün tımarhaneye gitmek bahtiyarlığına ulaşamadan gazetede gördüğüm yarım sahifelik şahane bir ilân üzerine taksitle bir radyo almağa karar verdim.

Radyoya sahip olduğum gün bekâr odamın şenlendiğini anlamakta gecikmemiştim. İlk hevesle gece yarılarını geçinciye kadar müzik dinliyor sonra da sabahları bir türlü kafamı kaldıramıyordum. Bu yüzden işe geç gitmeğe başladığımdan muhasebe şefi elime okkalı bir ihtarname sununca kendimi biraz toparlamak lüzumunu hissettim.

Zamanla bu yeniliğe de alıştık. Geceleri gündüzkü didinmenin yorgunluğu ve yemekte fazla atıştırmanın ağırlığıyla, ufak radyomun karşısındaki yumuşak koltuğuma gömülünce başka dünyalara gitmiş gibi oluyordum. Hele bu maddî sersemliğin üzerine müzik denilen o ilâhi sesler kulak zarlarımı titretmeğe başladı mı, ben de kendimden geçerek medeniyete duaya koyuluyor, «Şu canına yandığımın fen adamları var olsunlar» diyordum.

Kâfir radyo kendisinin beş misli fiatı olan babacan arkadaşlarına taş çıkartacak kadar güzel çalıyordu. Eş dost, konu komşu «Ulan şansın varmış» dedikçe parmağımı olanca şiddetiyle tahtaya vurarak «Arkadaşlar susun, Allah aşkına, nazarınız değecek» diye çıkışıyordum.

Aradan uzun bir yıl geçti. Bir gece arkadaşımla 66 oynu-

— Artık evlendik, neden öyle havluyu gererek soyunuyorsun?.. Yoksa utanıyor musun?
— Evet etraftan utanıyorum... Fanilâmdaki yırtık hâlâ dikilmemiş!..

yorduk. Budapeşte istasyonunda da fevkalâde net ve parazitsiz olarak Toska'dan bir parça çalıyordu. Ben gene mestolarak iskambilleri fırlattım ve medeniyetten, fencilerden, radyomun güzelliğinden dem vurmağa başladım.

Şuna bak be, ne buluştur yahu?.. Herif nerede şarkı söylüyor, biz nereden dinliyoruz, dedim. Ve keyfimin tamı olması için ayaklarımı henüz toplamağa meydan bulamamış olduğum sofranın üzerindeki tabak çanağın arasına yerleştirdim. Arkadaşımın şansı iyi gittiğinden oyunu bıraktığımıza homurdanıp duruyordu. Nihayet dayanamadı.

Şu herifin anırmasından zevk mi alıyorsun, diye söylendi.

Fena halde içerlediğim bu sözlere karşı oturaklı bir nutuk söylemeğe hazırlanıyordum ki, odanın içini kulak sağırlatıcı bir gürültü doldurdu. Bir an şaşırdım. Radyomdan çıkan bu inceli kalınlı çığlıklar büyük bir felâketi haber veriyor gibi tüylerimi ürpertti. Ben evlâdını kaybetmiş bir baba heyecanıyla düğmeleri sağa sola çevirmekten medet umarken, arkadaşım intikamını almış bir fil gibi sükûnetle kalktı ve vaktin gecikmiş olduğunu ileri sürerek gideceğini söyledi. Ayrılırken de büyük bir ciddiyetle:

— Eseflenme be anam, bence bu gürültüyle deminki şarkı arasında bir fark yok, dedi.

Gittikten sonra arkasından müthiş bir küfür savurdum.

O gece gözüme uyku girmedi. İşe gidince müdüre teyzemin kalıbı dinlendirdiğini, bu sebeple cenazesine gitmek için müsaade istediğimi acıklı bir lisanla söyledim. Zaten yorgunluk ve üzüntüden şeklini değiştirmiş olan suratım, sözlerimi tasdik eder gibiydi. İzini verdi, ve:

— Tasa etme, fâni dünyada hepimizin sonu bu, dedi.

Neyse uzatmıyalım müsaadeyi koparınca bir solukta eve koştum. Radyomu koltuğumun altına yerleştirerek yola koyuldum. Kapısının üzerindeki azametle oturtulmuş «Her nevi fennî alet ve radyo tamir edilir» yazısıyla içime azıcık ferahlık veren bir dükkâna daldım. Görünürlerde insana benzer bir canlı yoktu. Yalnız simsiyah bir kedi yavrusu, bir sürü alet ve hırdavat karışıklığı ortasında bulmuş olduğu yuvarlak bir lâstik parçasıyla oynuyordu. Geldiğimi belli etmek için yüksek sesle bir iki öksürdüm. Yine kimse çıkmayınca elimle ufak bir dolabın kapağına vurarak:

— Hey, buranın sahibi yok mu, diye bağırmağa başladım.

Gürültüyü son haddine vardırdığım sırada dolabın camı kırıldı ve tam bu esnada demindenberi kayıplarda olan yok olası bir herif içeri girerek beni suç üstünde enseledi. Daha selâm sabah demeden ilk iş olarak kırılan camın parasını tosladık. Sonra ufak mavi gözlerini kırpıştırarak derdimi dinledi. Ve bir sürü acayip isimler sayarak bozukluk hakkındaki mütalâasını beyan etti. Nihayet biraz düşünür gibi yaptıktan sonra, bu işi güzel hatırım için 17,5 liraya yapacağını söyledi.

Tarihini hatırlıyamadığım o gün benim yıkımımın başlangıcı oldu. Artık on beşte yahut ayda bir aileden birini kara topraklara gömerek yere batası radyoculara yollanma-

MANZUM ROMAN

— 25 —

Yazan: Necdet Rüştü EFE

Adam göstyeriyordu ihtirasında telâş,
Kız: «Yeter..» diye, çekti elini yavaş yavaş;
Ve güldü:
— İyi oldu.. Acısı hiç kalmadı!..
Dilâveri kışkırttı bu buselerin tadı,
Şeytan gibi düşündü, aklıma bir şey geldi,
Tasarladığı plân doğrusu mükemmeldi,
Dedi:

— Doğum günümdür benim bu cumartesi;
Fakat toplantı yapmam, davet etmem herkesi,
Bir sürü kalabalık ağrıtıyor başımı!..
Lâkin kutlıyacağım bu yıl yeni yaşımı:
Mümine'nin evinde bir sofra kuracağız,
Bir sofranın başında üç dost oturacağız:
Ben, ağabeyinizim.. Sizler de öz kardeşim..
Hazırlık yapmak olsun davet için ilk işim!..

Mümine işi çaktı; gülümsedi hafifçe:
Tuzağa düşecekti gafil kuzu o gece..
Tereddüt ettirmedi vicdan azabı onu:
Hatırladı bu işten gelecek komisyonu.
Bu, göz yumacağı suç ne kadar olsa büyük
Yine işlettirirdi esvap ve elmas yüzük.
Paraya tapan kadın dedi:

— Âlâ!. Yaşadık!..
Ben, yarından tezi yok; evi süsleyim artık!..

Manzarası iğrençti bu iğreti sevincin..
Genç kızı korkutmamak ve kaçırmamak için
İşi hafiften aldı:

— Çok oturmaz; gidersin,
Bir saat sohbet eder, eğleniriz.. Ne dersin?..
İş sağlama bağlandı: Peki!.. dedi saf Nevin..
Aslını bilmiyordu bu düşeceği evin:
Onu Dilâver tutmuş, döşemişti güzelce,
Kadınlar götürülür, yapılırdı eğlence.
Mümine yatıyordu geceleri burada,
O da misafirini (!) getirirdi arada.
Bu, fuhşa sahne olan yuvalardan biriydi,
«Garsoniyer» denilen tam «randevu yeri» di.
Kızlar!.. Yabancı eve adım atmayın sakın,
İyi arkadaşlarla ahbap ilmaya bakın!..

Vakit, gevezelikle, ikindiye yaklaşmış;
Artık yabancılığın sınırlarını aşmış,
Şarap sarhoşluğile, olmuşlardı can ciğer..
Adam dedi:

— Gidelim sıkıldınızsa eğer!..
Her üçü de kalktılar.. Nevin epey sarhoştu,
«Başım dönüyor..» diye, otomobile koştu.
Kurt, gülümseyip, dedi:

— Böyle çalışamazsın,
Büroda mektupları bugün Mümine yazsın;
Sen, eve gidip dinlen.. Al, şunu da harçlık yap,
Aydan aya ödersin.. Sonra görürüz hesap!..

Kurnaz; avlamak için, ona yüz lira verdi,
O, bilirdi: Her kadın mutlak para severdi.
Nevin; lüks yemek yemiş, altında lüks araba,
Çantasına konulan bir deste para caba,
Aynen bir kokot gibi, akşam geldi evine;
Annesinin yanına koştu güle, sevine:
Ona verdi parayı.. Anlattı hep olanı..
Her namuslu kız gibi; hiç sevmezdi yalanı,
Dedi:

— Şarap da içtim; çünkü sıhhat verirmiş!..
Hoşuna gitmemişti yaşlı kadının bu iş,
Uzun uzun düşündü, çıkarmadı sesini.
Sonra herifi sordu, inceledi hepsini:
Yazıhane nerede?.. İsim günü ne zaman?..
Hayır.. Olmamalıydı bu acıklı bir roman,
Hemen bu facianın önüne geçmeliydi,
Bir çare aramalı, çıkar yol seçmeliydi..
Gûya işine gitti gafil kız ertesi gün;
Anası da, toplayıp iradesini bütün,
Derdini dökmek için, koştu bir semte doğru..
Tamir edilmeliydi bu kırılan gururu..
Tuzak mı kuracaklar aile kızlarına?..
Bir sürü fahişe mi yetişecek yarına?..
Hayır.. Kâfi değildi nasihat, iyi niyet:
Sağlam korumuyordu genç kızları cemiyet.
Ya namuslu olmaya erkekler yanaşmalı...
Yahut, cephe alarak, analar savaşmalı..

.....

Üç saat konuştular..

— İşte böyle evlâdım!..
— İşi bana bırakın.. Meseleyi anladım!..
— Bütün ümidim sende!..
Ağladı yana yana,
Sonra evine döndü dertli, fedakâr ana..

★

İsim günü ulaştı: Eve geldi üç kişi..
Ne garip ziyafetti; bir erkek, iki dişi..
Nevin, Mümine şıktı.. Dilâver de süslenmiş..
Masa fevkalâdeydi.. Aşırı bir gösteriş:
Çiçekler.. Birçok meze.. Türlü türlü içkiler...
Akla gelmez yemekler: Boşalmış bütün kiler..
Gramofon, plâklar.. Dans havası çalıyor..
Kadehler pırıldıyor.. Işıklar göz alıyor..
Bir yatak odası var: Pencereler açılmaz,
Kapı kilitlenince dışarıya kaçılmaz.

— Daha var —

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Feridun ES ★★

— 15 —

— Elbette Ferhat...

— Katiyen.. vâkıa sen benim için hasta yatağımın baş ucunda en güzel, en taze çiçeksin. Fakat seni eğlenceden, hayattan uzak görmek beni ne derecede üzüyor tasavvur edemezsin... Eğer üzülmememi istiyorsan, ne olur bir parça, aşağıya in... İki üç dans et... Biraz otur... Sabaha kadar kalmağa lüzum yok... Birkaç saat sonra yukarıya çıkarsın, haydi..

Hakikaten Ferhat çok nazik adamdı. Hastalık onu büsbütün hassas yapmıştı da... Durup dururken Rezzanı — kendi hastalığı ile — bir hapishane hayatına mahkûm ettiğine kanaat getiriyordu. O zaman Rezzanın gezmesi, tozması, eğlenmesi için çılgıncasına ısrara başlıyordu.

Ferhat kimsenin kendi yüzünden bedbaht olmasına tahammül edemeyen insanlardandı.

Bu sefer de öyle oldu. O kadar ısrar etti ki Rezzan — vücudünü sım sıkı saran — fakat mümkün olduğu kadar sade ve siyah bir elbise ile aşağıya indi. Siyah elbiseleri içinde plâtin saçları ve nadide mücevherleri daha ziyade göze çarpıyordu.

Onun aşağı inmesine Vamık Vanda ile Macit Pamukel son derecede memnun oldular.

Yalnız Macidin kelli felli «hanımefendi» tipindeki sevgilileri yüzlerini astılar. Bu ışıltı halindeki kadın en büyük güzeller kalabalığı içinde bile hemen göze çarpıyordu. Vamık Vanda bu gecenin neşesi içinde, her zamankinden fazla viskileri yuvarlıyordu. Ve Rezzana da içmesi için ısrar ediyordu. Nihayet ona üstüste üç bol içirdi.

Rezzan genç kızlığındanberi bu kadar neşelendiğini bilmiyordu.

Vamık Vanda ona:

— Sarhoşların en tatlısı.... Sarhoşların en güzeli!.. diyordu. Beraber dansettiler.

Bu gece oteldeki tanıdık kadınlar Macide göz açtırmıyorlardı. Pamukel dansederken uzaktan onlara işaret ediyor, yanlarına gelmek için can attığını her halile anlatıyordu. Lâkin «Nazan Hanımefendi» ile dans biter bitmez, «Nahide Hanımefendi» koluna yapışıyordu.

Rezzanla Vamık Vanda Macidin bu haline gülmekten kendilerini alamıyorlardı. Genç kadın içtiği bolların sayısını şaşırmıştı. Otelin alt kat salonunun havası son derecede bozulmuştu.

Vamık Vanda bunu onun gözlerinden anlamış gibi Rezzana:

— Şuradan bir kaçamak yapıp dışarıya, ışıl ışıl mehtaba, tertemiz havaya, ve cırcır böceklerine gidelim mi?..

— Gidelim Vamık...

— Öyle ise birer bol daha!..

— Ama öyle başım dönüyor ki... Sanki bütün dünya yekpare bir fırıldak!..

— İşte baş dediğin de öyle olur... Dosdoğru olan, dönmiyen bir başı ne yapacaksın?.. Dünya, döndüğü zaman dünyadır... Dönmek dünyanın şanındandır. Yalnız dünyanın mı?.. Bütün kâinat dönüyor. Herkes birbirinin etrafında... Dönmek hayatın tâ kendisidir... Niçin başlarımız güneşin ve ayın, bütün yıldızların aksine olarak dönmesin!..

Rezzan güldü. Her şeyi daima ters tarafından alan bu adam şimdi de sarhoşluğun felsefesini yapıyordu. Onun kendisine uzattığı kristal kadehi boşalttığı zaman hiç sebepsiz gülüyordu.

Sarhoştu.

Vamık Vanda Rezzanın saçlarına dudakları değecek kadar kulağına eğilerek:

— Şimdi bu kaçamağın plânını yapayım... Ben senden evvel çıkarım, merdivenin sağ tarafındaki çam ağacının altında beklerim. Üstüne pardesünü al... Belki biraz yürürüz.

Rezzanın bu fena havalı salonda başı dönmüştü. Bir an evvel temiz havaya koşmak, onu âdeta ihtirasla ciğerlerine doldurmak için sabırsızlık duyuyordu.

Vamık Vanda kimseye hissettirmeden dışarıya çıktı. Rezzan da arkasından süzüldü. Kırmızı, kısa gece kapını almağı unutmamıştı.

Vamık Vanda ile kapının sağ tarafındaki genç çamın altında buluştukları zaman âdeta bir aşk randevusunda imişler gibi heyecan duyuyorlardı. Hele Vamık:

— Kaçalım!.. deyince bu iş büsbütün gizli kapaklı ve tam bir kaçamak vaziyetini aldı.

Arka taraftaki fundalıkların ve böğürtlenlerin arasından tepeye kadar çıktılar.

Mehtap şaşılacak derecede aydınlıktı. Dağlar gayet nefis kokuyordu. En tepede rüzgâr daha ziyade kendisini hissettiriyor, ikisinin de saçlarını dağıtıyordu.

Vamık Vanda uzaktan çobanların yaktıkları ışıkları göstererek:

— Erikli Yayla... dedi, daha alt taraftaki karanlık da Rüzgârlı Vadi!..

Rezzan mırıldandı:

— Çok güzel... İsminin güzelliğinden midir, nedir ben orasını çok seviyorum.

— Yarın sabah kulübeye taze süt içmeğe gelir misin?.. Kimseye haber vermeden. Erkenden... Baş başa orada kahvaltı ederiz olur mu Rezzan...

— Gelirim!..

Vamık Vanda konuşurken onun elini tutuyordu. Rezzanın başı dönüyordu. Bu sert ve nane kokulu rüzgâr şakaklarını âdeta uğuyordu.

Vamık Vanda kırmızı gece kapı içindeki bu pırıl pırıl kadına baktı, hayran hayran baktı.

Sonra kendi elile kırmızı kapın iki tarafını birleştirdi. Ve mırıldandı:

— Skarlat!..

Bakışlarındaki hayranlık fazlalaşmıştı. Genç kadına:

— Bu al renkli kap içinde bana Skarlat'ı hatırlatıyorsun Rezzan... Biliyorsun değil mi?..

Skarlat bir rengin ismidir. İşte bu senin üstündeki kapın rengi... Fakat asıl Skarlat İngilde ismi geçen kırmızı elbiseli, çok güzel, çok fettan ve bütün erkekleri baştan çıkarabilecek kadar güzel bir kadındır. Onun her zaman giydiği elbisenin rengine kendi adı verilmiştir.

Rezzan gülümsedi:

— Ama çok hafif meşrepli bir kadın değil mi?..

Sustular.

Rüzgârlı Vadide ışıklar onlara göz kırpıyor gibi idi.

Vamık Vanda genç kadına eğildi:

— Rezzan, dedi, düşündüğümüz büyük çılgınlığa şu dakikadan itibaren bile başlamak kabildir. Gecenin bu saatinde, bu kimsesiz tepede kaybolsak bir daha izimizi asırlarca bulamazlar...

Viskiler Vamık Vandanın deli başlılığını büsbütün arttırmıştı. Rezzan bir aralık onun kendisini çektiğini farketti. Genç kadının başı dönüyordu. Dudakları Vamık Vandanın dudaklarının sıcaklığını hissedince irkildi:

— Ne yapıyorsun Vamık?..

Ve onun cevabını beklemeden fundalıklar arasından hızlı hızlı yürüyerek aşağıya, otel yoluna doğru koşmağa başladı. Vamık Vanda arkasından geliyor ve özür diliyordu:

— Affedersin Rezzan... İçimden gelen hamleyi zaptedemedim. Affet...

Otelin önüne geldikleri zaman romancı tekrar onun elini tuttu ve sordu:

— Yarın erkenden kulübeye geleceksin değil mi?..

Rezzan sinirli sinirli cevap verdi:

— Bilmiyorum Vamık!..

— Söyle de bu geceyi onun rüyasile geçireyim... Geleceksin değil mi Rezzan?..

— Devamı karşıki sahifede —

ğa başladım. Masraf, anadan doğma riyaziyeciliğiyle tutulmuş gibi düzelemedi gitti. övünen bendenizi boğaza kadar borca batırdı. Bütün bunlara rağmen zavallı radyocuğumun sesi gırtlak veremine tutulmuş gibi düzelemedi git-

Nihayet gene cazip bir ilânla Amerikadan yeni gelmiş bir mütehassısın dükkân adresini öğrendim. Ve son defa pek sevgili ortanca teyzezademi öteki dünyaya yollıyarak doğru bu yeni kurtarıcıya koştum

Mütehassıs zat radyoma şöyle şişirme bir nazar attıktan sonra olanca soğukkanlılığıyla:

— Geçmiş beyim, dedi.

Bozukluk geçmiş zannederek büyük bir heyecanla sordum:

— Geçen nedir?

— Hiç, ne olacak kendinden geçmiş bu, kendinden...

— Canım, diye bağırdım, üstünkörü bakmakla nasıl böyle bir hüküm vermek cesaretinde bulunuyorsunuz?

— Efendi bunun hapı yutmuş olduğunu anlamak için mikroskopla bakmağa ihtiyaç yok. Hurda fiyatına verirseniz ben satın alırım bunu.

Demek ki fiatının birkaç misli masrafa girdiğim bu radyo ölmüştü. İşte o andan beri bütün bu işle uğraşanlara düşmanımdır.

Lâfımı bitirmeden evvel bu hususta tecrübe görmüş bir zavallı sıfatıyla sizlere bazı tavsiyelerde bulunmağı kendime bir borç biliyorum. Sözlerime çivi çakın dostlarım. Bozulmağa yüz tutan bir radyonuz olursa sakın onu, şu ipe çekilmesi gereken açıkgözler güruhuna götürmek gafilliğinde bulunmayın. Eğer benim gibi yarı sefil ve borç içinde sürünen bir mahlûk olmak istemezseniz ve düşmanınız da yoksa ilk işiniz bozulan radyonuzu kuyuya atmak olmalıdır.

M. Bülent

— Peki ama bunda ne fevkalâdelik var?.. Bu kadar ısrara değer mi?.. Gelirim!..

Ayrılırlarken Vamık Vanda Rezzanın elini aynı yerden üstüste üç kere öptü.

Ve genç kadının kulağına mırıldandı:

— Dünyanın en mes'ut gömleğini aratan dünyanın en bedbaht hükümdarına bu gece kendi gömleğimi gönderebilirim... Zira dünyanın en mes'ut adamı benim Rezzan!..

Ayrıldılar. Rezzan otele girerken, son derecede dalgındı. Hayatının uzun ve karanlık koridorlarında esrarlı ve ışıklı bir kapının ardına kadar açılmak üzere yavaş yavaş aralıklandığını farkediyordu.

Yukarı çıktı. Ferhat henüz uyumamıştı. Onu görünce:

— Çok erken döndün Rezzan,.. Benim sözümü yerine yetirmek için aşağı inmenle yukar çıkman bir oldu. Bilirsin ki bu kadar fedakârlık, benim için yapılan bu derece büyük feragatten üzülürüm, dedi.

Genç kadın cevap verdi:

— Hayır Ferhat... Aşağı salon o kadar havasız, o kadar fena kokuyordu ki, fazla oturamadım.

Rezzan, Ferhadı uyuttuktan sonra kendi yatağına çekilmek istedi. Fakat öyle heyecanlı idi ki, bu halde yatağa girecek olursa saatlerce gözünü kırpamıyacağını anladı.

Karanlıkta biraz balkonda oturmak istedi. Balkon kapısını açtığı zaman dışarıda, aşağıda, bahçede bir kahkaha işitti. Tanıdığı iki erkek sesi konuşuyordu. Gecenin bu saatinde ve durgunluğu içinde sesler daha iyi işitiliyordu. Bunlardan biri Vamık Vanda, öteki Maçit Pamukeldi. İki erkek şimdi hararetli bir münakaşaya başlamışlardı.

— Devam edecek —

BAHÇE

Pek yakında çıkacağını ilân ettiğimiz kıymetli üstad Necdet Rüştü EFE'nin bu eseri pek nefis bir şekilde satışa çıkarılmıştır. Şairin en güzel şiirlerini bir arada toplayan bu eserini okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz. Bu eserden yüz tanesi şairin imzasını taşımaktadır. Bu imzalı ve ithaflı nüshalarla kütüphanelerini süslemek isteyenler idarehanemize müracaat ederek bu hususî tabılardan 100 kuruş mukabilinde satın alabilirler.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini isterseniz

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimumlere mutlaka yedirmiz. Taklitlerini almayınız.

Bahçekapı Salih Necati

Necati ismine dikkat!..

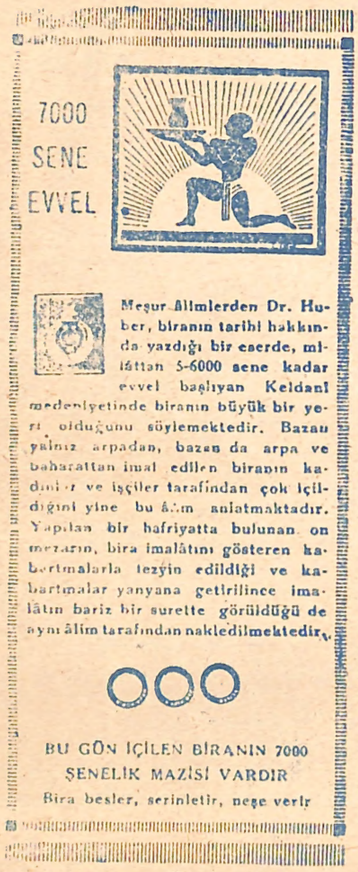

Meşur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, miladdan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldani medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazen de arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

Bu yeni ve cazip güzellik reçetesini kullanırsanız,

Bu kelimeler size de hitap edilebilir.

Her genç kız, kulağına hafif sesle «sana perestiş ediyorum» kelimelerinin mırıldanması hülyasını besler. Bu iltifata pek yakında muhatap olabilirsiniz. Çabucak sevimliliğinizi yükseltir, gayri kabili mukavemet bir cazibeye malik olabilirsiniz. Bunun temini de gayet kolaydır. Çünkü yeni bir güzellik reçetesi meydana çıktı. Bu reçete sayesinde en sert ve en donuk bir cild kadife gibi yumuşayıp beyazlanacak ve cidden okşamak arzusunu uyandıracaktır Siyah noktalarla ve gayri saf maddelerle dolu solmuş ve donuk bir ten yalnız bir kaç gün zarfında taze ve saf bir hal alacak ve cazip bir sevimlilik arzedecektir. Bir mütehassısın aşağıdaki tavsiyesini okuyunuz: «Hazmettirilmiş taze krema ve zeytin yağının cild üzerinde güzelleştirici bir tesiri vardır. Bunlar şimdi diğer kuvvetlendirici ve besleyici ve sıkıştırıcı cevherlerle karıştırılarak cild gıdası olan (Beyaz yağsız Tokalon kreminin terkibine ilâve olunmuştur. Üç gün zarfında yağsız Tokalon kremi, hiç ümid etmediğiniz bir derecede cildinizi güzelleştirecektir. Bu cild gıdası yağsız Tokalon kreminin memnuniyetbahs neticesi garantilidir. Aksi halde paranız iade olunur.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 24 F. Posta kutusu 622. İstanbul.

Muhittin
Bürün
Tüccar Terzi
Diploma
Londra-Frankfurt
Galata Haraccı Sok. No. 11-31

ADEMİ İKTİDAR
ve bel gevşekliğine karşı
HORMOBIN
Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

GRİPİN
BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP
Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.
Taklitlerinden sakınınız.

TARİHTEN ÇİZGİLER

İFTAR DAVETİ AKŞAMI BEYEFENDİ MUTFAKTA...

Beyefendi — Nasıl aşçıbaşı misafirlerimize mahçup olmıyacağız ya?.. Tatlılardan neler yaptın bakalım?.. Dahiliye Müsteşarı Beyefendi kaymaklı güllâcı pek severler! (Leb-i dilber)i de unutmadın değil mi?..

Aşçıbaşı — Tatlılardan fıstıklı baklava, revani, kaymaklı komposto hazır... Amma ve lâkin Beyefendimiz, (Leb-i dilber)i yarın akşam için sanmıştım...

Beyefendi — Pekâlâ zararı yok, yarın akşamki davetlilerimize yaparsın.. yalnız (Keşkül-ü fukarayı) da ilâve et!.. Böreklerden ne var?..

Aşçıbaşı — Puf böreği, su böreği... İç pilâvı olduğundan başka börek yapmadım!..

Beyefendi — Bu da âlâ... Haa bak unutuyordum, yumurtalı sucuk gayet iyi pişsin, sucuklar hafif gevrek olsun!..

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERI

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası